

gode Grunde for Nødvendigheden deraf. Det er uhyggeligt, som Brandskadernes Antal er taget til i vort Land i Løbet af de sidste 10 Aar. Det viser sig, at fra 1900 til 1909, altsaa i Løbet af 9 Aar, have Brandforsikringselskaberne maattet udbetale Erstatninger til et Beløb af ca. 57 Mill. Kr. Det er store Samfundsværdier, der her staa paa Spil, og hvis man ved en Revision af Brandpolitilovgivningen kunde gøre den mere tidssvarende, tror jeg, det vilde have sin store Betydning.

Jeg vil endvidere spørge den højtærede Justitsminister, om han ikke vil være villig til at gøre, hvad han evner, til at Gøglet kan blive fuldstændigt bandlyst overalt paa vore Markeder. Dette Spørgsmaal har været behandlet paa de jydsk Landbodelegeretmøder, og mange Landmænd, ja langt de fleste, vilde gerne have, at man i den Henseende rensede fuldstændigt ud. Der er forskellige Jurisdiktioner, hvor Gøglet for Tiden er bandlyst, hvor man ikke finder sig i det mindste Gøgl, naar der holdes Marked; men der er andre, hvor man er lidt mere lemfældig og tillader Menneskeædere med Ring i Næsen og Slangemennesker, og hvad de nu hedde, at optræde paa Markedet. Det kan temmelig sikkert ordnes ad administrativ Vej, og jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister, at der bliver udsendt et Cirkulære til samtlige Retsbetjente her i Landet, hvorved i Fremtiden alt, hvad der overhovedet kan komme ind under Begrebet Gøgl, bliver bortvist fra vore Markeder.

Vi leve jo i en økonomisk set ret god Periode, særlig da for vort Landbrugs Vedkommende. Vi maa tilstaa, at Landbruget for Tiden har og i de sidste Aar har haft ret gode Tider. Der hænger alligevel enkelte mørke Skyer truende i Horisonten, jeg tænker her særlig paa den Sygdom i vore Kvægbesætninger, som undertiden har truet os meget nemlig Mund- og Klovesyge. Den er allerede omtalt af et æret Medlem, men jeg vil gerne have Lov til at føje et Par Ord til det, det ærede Medlem udtalte. Vi have set, hvorledes denne Sygdom har hærget i vore Nabolande, og det er vel saa, at man baade i Rusland, Tyskland og maaske ogsaa i andre Lande næsten i en hel Aarrække ikke har været fri for Smitte. Det vilde være uhyre bedrøveligt og til stor Skade ikke alene for vort Landbrug, men for hele vort Samfund, om denne Sygdom skulde faa fast Fodfæste her i Landet. Jeg tror derfor, det er nødvendigt, at man

søger at bekæmpe og begrænse den med de mest radikale Midler. I den Henseende mener jeg, man maa takke den højtærede Landbrugsminister og Veterinærvidenskaben, særlig Professor Bang, som er Landbrugsministeriets Konsulent, for den energiske Maade, hvorpaa de hidtil ere optraadte imod Sygdommen. I den sidste Tid har man ikke turdet gaa til Nedslagting, og jeg skal ikke gaa i Rette med Landbrugsministeriet derfor. Men jeg tror, det er et almindeligt Ønske ude i det danske Landbrug, at hvis det anses for at være det mest probate Middel, maa man ikke vige tilbage derfor, om det saa ogsaa bliver meget store Summer, der bliver Tale om. Jeg var i September Maaned til et Møde i Kolding, hvor der var ikke ganske faa Landboforeningsformænd til Stede. Veterinærfysikus Bang var ogsaa til Stede, og Spørgsmaalet om Mund- og Klovesyge blev drøftet. Der blev der enstemmig udtalt af denne Forsamling, at man ikke maatte vige tilbage, om saa det skulde koste meget store Beløb, for at bruge den mest radikale Fremgangsmaade til at begrænse Sygdommen. Vi have jo alle sammen i Erindring Bankkrisen, hvortil vi fra Rigsdagens Side maatte bløde mange Millioner Kroner; det var selvfølgelig for at undgaa Kalamiteter i Byerne og navnlig i København, for at ikke alt for mange Ulykker skulde ramme enkelte Familier. Jeg tror heller ikke, man maa være karrig her, naar Talen er om en Sag af saa uhyre Betydning for Landbruget. Jeg viger ikke tilbage for at sige, at selv om der skulde ofres 1 Mill. Kr., vilde det ikke være for meget, og jeg er overbevist om, at den højtærede Landbrugsminister ikke vil faa Utak, hvis man, som sagt, stadig anser det for det bedste at nedslagte de forskellige Kreaturbesætninger, hvor Sygdommen er trængt ind.

Der har hos adskillige Medlemmer, der have haft Ordet, været nogen Utilfredshed med de Skatteforslag, som ere fremkomne fra den højtærede Finansminister. Man har ligesom skosket en lille Smule over, at hans Opfindsomhed i det hele ikke var større. Jeg maa gaa ud fra, at de samme ærede Medlemmer have Hjerner til at tænke med, og saa var det naturligt, naar de ikke vare tilfredse, at de saa havde peget paa, hvad man muligvis kunde tænke sig. Jeg hører nu ikke til dem, der ere saa forfærdelig begejstrede for, at man skal have Skat paa alt muligt mellem Himmel og Jord. Der har f. Eks. været nævnt en Jagtskat; den